

గ్రామీణుల గుండెలపై

శ్రీ వేదం వేంకటరాయశాస్త్రి మహా వ్యాఖ్యాత. ప్రసిద్ధ వాటకకర్త. సంస్కృతాంధ్రాల్లో స్వయం కృషి వల్ల ఆమోఘమైన పాండిత్యాన్ని సంపాదించారు. వారు వీర గాంధిక వారి. అయినా వాటకాల్లో పాత్రోచిత భాషను ప్రయోగించారు.

భాషలో తమాషాలు

గాంధిక భాషావాది అయిన శాస్త్రి గారు వ్యావహారిక భాషను గ్రామ్య భాషగా పరిగణించారు. వాడుక భాష ఒక్కొక్క జిల్లాలో ఒక్కొక్క విధంగా వుంటుంది. దీన్ని బట్టి వేంకటరాయ శాస్త్రి గారికి సభలో ఉపన్యాసాన్ని ఇట్లా అన్నారు-

...వీలారి నుంచి దక్షిణమునకు రాగా రాగా గేదెలు బ్ర రెలుగా మారును. జనులు 'వెల్లడం' మాని 'పోవడం' ఆరంభింతురు... వెల్లారి వారు 'తాకబాక' అందురు. గోదావరి వారిని 'ముట్టుకోక' అని యొగతాలి పేయుదురు... విశాఖ పట్టణమువాడు 'నన్ను తోలయ్యండి' అనగా, రాజమహేంద్రవరమువాడు 'నీవేమి పసరానివా' అని యడిగెను. రాజమహేంద్రవరపు బ్రాహ్మణు డొకడు 'వాకొక అమ్మాయి వుంది' అని చెప్పగా, మదరాసువాడు ఉంపుడుగలై యనుకొని చీ! చీ! యని నిందించెను... మదరాసులో అగంతుకుడు బెత్తరాసువాడు తన్ను 'రండ రండ' యని మదరాసువాడు గౌరవింపగా "నీయబ్బ రండ, నీ బాబు రండ..... నీవు వెధవ ముండవు" అని

గొంతు పట్టుకొనెను... ఈ విధంగా సాగిపోయింది శాస్త్రిగారి ఉపన్యాసం.

అన్వయ సామర్థ్యం

వేదం వేంకట రాయశాస్త్రిగారికి సభలో ఒక వక్కని శ్లోకాన్ని పుటంకించి ఉపన్యాసాన్ని అర్థం చెప్పారు. అదే శ్లోకానికి వారు చెప్పిన అర్థానికి వ్యతిరేకంగా కూడా అర్థం చెప్పామన్నవి సభలో వున్న ఒక పండితుడన్నాడు. అప్పుడు శాస్త్రిగారు ఆ పండితునితో "మీరు చెప్పే అర్థం సందర్భానికి తగదు" అంటూ

"శుక్లాం బరధరం విష్ణుం శశివర్ణం చతుర్భుజం ప్రసన్న వదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నాపశాంతయే"

శ్లోకానికి గాడిద పరంగా అర్థం చెప్పి వట్టుంది" అని ఈ విధంగా అర్థం చెప్పారు.

"శుక్ల. అంబర. ధరం-శస్త్రీ చేసిన తెల్లని బట్టల్ని మోసేదానినీ, విష్ణుం-అంతలా వ్యాపించి యుండే దానినీ, శశివర్ణం-తెల్లగా వుండేదానినీ, చతుర్భుజం-వాలుగు కాళ్ళు కలిగినదానినీ, ప్రసన్నవదనం- ప్రసన్నమయిన ముఖం కలదానినీ, సర్వ. విఘ్న. ఉపశాంతయే- అన్ని విఘ్నాలూ- ఉపన్యాసం చెప్పేటప్పుడు ఒండ పెట్టటం మొదలయినవి- తొలగిపోవాలి, ధ్యాయేత్-ధ్యానిస్తున్నాను."

నాగళ్ళ గురుప్రసాదరావు

అక్షరలక!
'అనురగజలం' పంచులక
శ్రీ బాషా శివశాస్త్రి ప్రరియక!

కాన్వెంటు అమ్మాయి

షర్మిలకు ఏడేళ్ళు వుంటాయి. తనకి నాలుగో సంవత్సరం రాగానే కాన్వెంటులో చేరారు. 'ఎల్' కేజి, 'యు' కేజి దాటి తనిస్సడు రెండవ తరగతి వదువుతున్నది. ఇంగ్లీషులో పాటలు, పద్యాలు వదువుతుంది బాగా. ఎవరన్నా తెలుగులో అడిగిన వాటికి ఇంగ్లీషులో సమాధానం చెప్తుంది. తనకి తెలుగు అక్షరాలు కొద్దిగా వచ్చు అంటే. చదవడం, రాయడం రాదు. తను కూతురి ఇంగ్లీషు వాండ్లకి మురిపిపోతూ వుంటారు తల్లితండ్రులు.

ఆ రోజు శనివారం ఇంట్లోనే కూర్చుని ఒక ఇంగ్లీషు ప్రతికలో కార్టూన్లు వదువుతూ కూర్చుంది షర్మిల.

ఇంతలో వాళ్ళ మానుష్యుగారమ్మాయి కల్పన వచ్చింది అక్కడికి. ఆ అమ్మాయి కూడ వాళ్ళ తమ్ముడు ప్రవీణ్ కూడా వచ్చాడు. వాడికి వాలుగేళ్ళు వుంటాయి. వాళ్ళిద్దరూ ప్రతి శనివారం అక్కడ కొస్తారు టి.వి ప్రో గ్రాములు చూడానికి. కల్పన తెలుగు మీడియంలోనే వదువుకుంటున్నది. అయినా ఇంగ్లీషు కూడా కొద్దిగా వచ్చు. కాని షర్మిల కొచ్చినంత బాగా రాదు తనకి.

"నీం వదువుతున్నావు?" చస్తూనే షర్మిలను అడిగింది కల్పన.

"ఇది ఇంగ్లీషు బేగ్ జెన్" గర్వంగా చెప్పింది షర్మి. 'మాసానా నేను ఇంగ్లీషు ఎంత ప్రేగా వదువుతున్నానో' అనే అహంకారం తొంగి చూసింది. అమాటకి కల్పన ముఖం ముడుచుకుంది.

"ఒసారి చూసిస్తాను ఇటివ్వు" షర్మిల చేతలోని ప్రతిక తీసుకోబోయింది. 'ఇది ఇంగ్లీషు పుస్తకం. నీకు చదవడం రాదుగా' వెక్కిరింపగా సవ్యంది షర్మిల పుస్తకం ఇవ్వకుండా.

ఇంతలో గదిలోంచి ప్రవీణ్ అరిచాడు "అక్కా సినిమా మొదలెట్టేసారు రా" అంటూ.

షర్మిల, కల్పన అక్కడికి వెళ్ళి చెరో కుర్చీలో కూర్చున్నారు. టి.వి.లో సినిమా పేర్లు వేస్తున్నారు.

కల్పన మనసులోనే వదువుకుంటున్నది ఆ పేర్లు. బుల్లి తెర వైపు చూస్తూ "అదేం పేరు" అడిగింది షర్మిల.

"అదేం పేరో సువ్వే వదువుకో" కపిగా గొణిగింది కల్పన. అక్క పక్కనే కూర్చున్న ప్రవీణ్ చప్పట్లు కొట్టి వచ్చుతూ "అంత పెద్దగా వున్నావు నీకు చదవడం రాదా? సువ్వ మూటకి వెళ్ళడంలేదా?" అన్నాడు. ఆ మాటకి షర్మిల ముఖం మాడిపోయింది. ఆ ప్రక్కనే కూర్చున్న తల్లి మనసులోనే గతుక్కునుంది. 'రేపటి నుంచి దీనికి తెలుగు కూడా చదివించాలి' మాతృభాషని అంక్ష్యం చేశాను ఇప్పాళ్ళు' అనుకుని ఓ నిర్ణయానికొస్తూ.

ప్రభావతి

6-10-89 ఆంధ్రజ్యోతి 529 ఆ చార వ్రాసినది